

καὶ πάριστα πλεῖσται φωναὶ ἀνέβησαν. Ἦλθεν, ἦλθεν!

Μετὰ τινας στιγμὰς, ὁ βαρῶνος ἐσπύσσε πρὸς ἐν-
ταμῶσιν τοῦ αὐτοπρο-ώπου, ὑπερπληρώσας αὐτὸν
διὰ τῶν φιλοφρονήσεών του. Ὁ Λουίζης εἶδεν ὅτι
τὸν ἐξελάβανον ἀντὶ τοῦ Φ. . . , καὶ μὴ ἔχων θάρ-
ρος νὰ εἴπῃ τὸ συμβῆν, ἀφέθη νὰ τὸν εἰσαξῶσιν εἰς
τὴν αἴθουσαν, ὅπου ἦτον ἡ Λεωνόρα.

Τὴν παρετήρησε στιγμιαίως. . . Ἡ ψυχὴ τοῦ ὁ-
λόκληρος ἀνεφλέχθη ἐν τῇ παρατηρήσει ταύτῃ καὶ
αἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐσταμάτησαν ἐπὶ τῆς θιλακτικῆς
νεανίδος. Αὕτη δὲ ὑφώσασα τοὺς κυανοὺς καὶ ὑ-
γροὺς αὐτῆς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν ἱππότην, ἀφησε
νὰ ἐπανήσῃ ἐλαφρὸν μειδίαμα ἐπὶ τῶν χειλέων της,
ὥστε διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐδειξεν εἰς αὐτὸν, πι-
στεύουσα αὐτὸν μνηστῆρά της, ὅτι ἡ θεὰ τοῦ δὲν τῇ
ἦτο διόλου δυσάρεστος.

Ὁ Λουίζης ἐτέκθη ὅτι δὲν ἔπρεπε πλείοτερον
νὰ καταχρασθῇ τῆς ἀπάτης τοῦ βαρῶνου, καὶ μὴ
γνωρίζων τίνα τρόπον νὰ μεταχειρισθῇ ἵνα ἐξέλθῃ τῆς
ψευδοῦς θέσεώς του, ἀπεφάσισε νὰ περιμείνῃ εὐνοϊ-
κὴν περίστασιν ὅπως φύγῃ κρυφίως. Μεγалоπρεπὲς
δεῖπνον ἤτοιμάσθη, μετὰ τὸ ὅποιον εἰς τῶν συνδαι-
τυμῶνων ἤρχισε νὰ διηγῇται μῦθόν τινα φαντασιώδη,
μεγάλῃ ἐντύπωσιν προξενήσαντα εἰς τὴν ὁμήγουριν.

Ὁ Λουίζης κατῴρθωτο νὰ γίνῃ ἄφαντος, χωρὶς
νὰ διεγείρῃ τινὸς τὴν προσοχήν.

Μεσονύκτιον ἐσήμεινεν εἰς τὸ ὠρολόγιον τοῦ πύρ-
γου, ὅτε ὁ θυρωρὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ
ἔδωκεν ἔντρομος εἰς τὸν βαρῶνον ἑγγραφοῦ τι. τὸ
ὅποιον, κατὰ τὸ λέγειν του, τοῦ τὸ εἶχε δόσει ὁ Λουί-
ζης.

Ὁ βαρῶνος ἀνέγνωσε τὰς λέξεις ταύτας, γεγραμ-
μένας διὰ μολιβδίδος:

« Ἀπέθανον φονευθεὶς ὑπὸ ληστῶν ».

Ἡ φρίκη διεδόθη εἰς τὸν πύργον, ὑπῆρξε δὲ εἰς
πλέον μεγαλητέρα, στὰν τὴν ἐπαύριον ἔμαθον ἐπι-
σήμεως τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ Κ. Φ. . .

Ἡ Λεωνόρα πρὸ πάντων ἐθλίβη τὰ μέγιστα.
Ἠγάπα ἐκείνον ὃν ἤδη ἔπρεπε νὰ ἐκλάβῃ ὡς φά-
σμα.

Ἀπὸ μέρους του, καὶ ὁ Λουίζης ἐθέλχθη εἰς ἄ-
κρον ἐκ τῆς ὠριότητος τῆς νεανίδος, καὶ μετ' οὐρίων
τὴν ἔκαμε νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Οἱ δύο νέαι συν-
τητήθησαν λαθραίως καὶ συνευνοήθησαν τόσον καλῶς,
ὥστε, τέλος, πρῶτον τινὰ εὐρέθη καινὸς ὁ θάλαμος
τῆς Λεωνόρας.

Παντοῦ ὁ λόγος διεδόθη, ὅτι ἡ Λεωνόρα ἐγένετο
θῦμα τοῦ φάσματος.

Τέλος πάντων, πρὸ τινῶν ἡμερῶν, κομψὸς τις ἀ-
ξιωματικὸς, ὅστις ἦν αὐτὸς ὁ Λουίζης, ἀπεχάλυψεν ὅλον
τὸ μυστήριον εἰς τὸν βαρῶνον καὶ ἐζήτησεν εἰς
γάμον τὴν κόρην του, ἣν ἀφῆρπασε διὰ νὰ μὴ τοῦ
τὴν ἀποποιήθῃ.

Πρὸς τιμὴν τῆς οἰκογενείας του, ὁ γέρον βαρῶνος

ὤφειλε νὰ συγκατατεθῇ καὶ ἐτελέσθῃ ὁ γάμος ἐν τῇ
μητροπόλει τοῦ Μιλάνου, μεταξὺ τῆς νεανίδος Λεω-
νόρας Ζ. . . καὶ τοῦ Λουίζης Κ. . .

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ.

— 0 —

Νεανίας τις, ὁ Εὐγένειος Β. . . ὑπάλληλος ἐκα-
τοντάφραγκος παρά τινι πλουσίῳ ἐμπόρῳ τῶν Παρι-
σίων, ἐκληρονόμησε πρὸ ὀλίγου, ὅλως ἀπροσδόκητον
τινὰ κληρονομίαν καὶ δι' ἄρκετὰ περίεργον αἰτίαν.

Ὁ Εὐγένειος Β. . . μεταβαίνων καθ' ἐκαστὴν
πρωῖαν, τὴν ἐννάτην ὥραν, εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὤ-
δευε πάντοτε σχεδὸν τὴν αὐτὴν ὁδόν ὅθεν συνήντα
συνήθως εἰς τὸ αὐτὸ μέρος γέροντά τινα ἐπαίτην,
οὗ τινος ἡ σεβασμία θεὰ τῷ ἐπροξενεῖ ἐντύπωσιν,
καὶ τῷ ἔκαμε καθ' ἐβδομάδα μικράν τινα ἐλεημο-
σύνην. Οὕτως, ὁ ἐπαίτης καὶ ὁ νεανίας, χωρὶς νὰ συν-
ομιλήσῃσι ποτὲ, ἐγνωρίζοντο πρὸ πολλοῦ. Ἡμέραν
τινὰ τοῦ παρελθόντος χειμῶνος, περὶ τὰ τέλη τοῦ
μηνὸς, τοῦτέστι, ὅτε τὸ βαλάντιον τοῦ Εὐγενείου Β.
. . . ἔπρεπε νὰ ᾤ-αι κανὸν, ἀφοῦ ἔδοσε τὸν τελειο-
ταῖόν του ὁδολὸν εἰς τὸν γέροντα, παρετήρησε συγ-
χρόνως καὶ πτωχὴν τινα γυναῖκα, κρατεῦσα τέκνον
εἰς τὰς ἀγκάλας της, καὶ τείνουσαν πρὸς αὐτὸν τὴν
χεῖρα.

Τὸ πρῶτόν του κίνημα ἦτο νὰ ἐρευνήσῃ εἰς τὸν
κόλπον του, πλὴν δὲν τῦρε τίποτε. Νὰ τὴν ἀφήσῃ, τῷ
ἔφρανη σκληρὸν, πρὸ παντῶν μετὰ τὴν ἐλπίδα ἣν ἔ-
δοσε τῇ γυναικὶ τὸ κίνημα του. Ὁ Εὐγένειος Β. . .
ἐσήγαγε τότε ἐκ τοῦ κόλπου του τὸ πρόγευμα, τὸ ὁ-
ποῖον ἐτυνίθιζε νὰ φέρῃ, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὴν ἐπαί-
τιδα, ἔπειτα ἀπεμακρύνθη χωρὶς νὰ σκεφθῇ καν, ὅτι
διὰ τῆς προξείας του ταύτης ἐμελλε νὰ κερδίσῃ
800 φράγκων ἐτήσιον εἰσόδημα.

Ὁ γέρον ἐπαίτης εἶχεν ἀποθάνει πρὸ ὀλίγου,
ἀφ' ὧν παρακατατεθειμένα εἰς τινα συμβολαιογράφον
15,000 φράγκα περίπου, συνοδευόμενα μετὰ τινος
διαθήκης, δι' ἧς ἔπρεπε γενικὸν κληρονόμον τοῦ τὸν
Εὐγένειον Β. . . Ὑπῆρχε δὲ ἡμερομηνία εἰς τὴν δια-
θήκην, φέρουσα τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οὗτος εἶχε δό-
σει τὸ πρόγευμά του εἰς τὴν πτωχὴν γυναῖκα.

Ὁ γέρον κληρονόμος ἱερώνυμος Σ. . . ὅστις δὲν
εἶχε πλέον κανένα συγγενὴ καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ
νοσοκομεῖον.

ΖΗΛΟΥΠΙΑ ΚΑΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ.

Ἡ ὠραία κοιλάς τῆς (Chamounix) ἐγένετο πρὸ
ὀλίγου τὸ θέατρον τραγικοῦ τινος συμβάντος, αἰτία
τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε γυναικὸς τινος ζηλοτυπία, τὴν ὁ-